

εὐπετεΐη. Εὐκολία/ἔλλειψη μόχθου, easiness/without toil, Δημόκριτος 178 πάντων κάκιστον ἢ εὐπετεΐη παιδεῦσαι τὴν νεότητα. Πρβλ. εὐπετές.

εὐπετές (ἐστί) (συνών. εὐπορον). Εἶναι εὐκολο, it is easy, Δημόκριτος 253.7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετέες.

εὐπορίη 1. Εὐκολία περάσματος, easy of passage, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι **2** (ἀντίθ. πενίη, ἀπορίη). Εὐπορία/εὐμάρεια, wealth/abundance of means, Δημόκριτος 101 ἐπὴν ἐξ εὐπορίης εἰς πενίην μεταπέσωσιν.

εὐπορον (ἐστί) (ἀντίθ. ἀπορον). Εἶναι προσιτὸ/ἐφικτό, it is easy to reach/possible, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὐπορον Ἀρχύτας 3.5 ἐξευρεῖν δὲ μὴ ζατοῦντα ἀπορον καὶ σπάνιον, ζατοῦντα δὲ εὐπορον καὶ ῥάδιον. Πρβλ. ῥάδιον, εὐπετές.

εὐπόρως. Ὅρθα/εὐστοχα, correctly/precisely, Δημόκριτος 173.3 ὁχεῖν εὐπόρως.

εὐπρεπής. Εὐπρεπισμένος/καλλωπισμένος, adorned/embellished, Ξενοφάνης 3.5 χαίτησιν . . . εὐπρεπέεσιν.

εὐρίσκειν 1. Εὐρίσκω, find, Ἡράκλειτος 22 χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον Παρμενίδης 8.36 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφασισμένον ἐστίν, εὐρήσεις τὸ νοεῖν Ἐμπεδοκλῆς 2.6 ἕκαστος πάντοσ' ἐλαννόμενοι, τὸ δ' ὅλον <πᾶς> εὐχεται εὐρεῖν Διογένης 3.5 εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὐρίσκοι ἂν Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὐρεῖν εὐπορον 118 βούλεσθαι μᾶλλον μίαν εὐρεῖν αἰτιολογίαν ἢ τὴν Περσῶν οἱ βασιλείαν γενέσθαι Ἀρχύτας 3.8 στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοιαν δὲ αὖξησεν λογισμὸς εὐρεθεις **2.** Ἐπινοῶ, invent, Δημόκριτος 172 μηχανὴ οὖν εὐρεθη, νήχεσθαι διδάσκειν. Πρβλ. ἐφευρίσκειν.

εὖρος (συνών. πλάτος). Πλάτος, width, Ἡράκλειτος 3 εὖρος